

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ... Κατά φωτογραφίαν του ΠΙΚ-ΝΙΚ

Α) ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

Ο Φαρᾶς ἔφθασεν ὡς τὴν θύραν, τὴν ἀνοιξε, ἐξῆλθε μαζί με τὸν Νοαρμῶν, ἔπειτα τὴν ἐκλεισε γρήγορα...

Μὰ κύριε... εἶπεν ὁ μαρκήσιος. Σοῦτ' ἐνὰ σωπαίνετε καὶ νάρμενίζετε ἀπὸ πίσω μου. Καὶ ὁ Φαρᾶς ἤρχεις νὰ τρέχῃ μετὰ γάλην ταχύτητα...

Ὁ Λουδοβίκος Νοαρμῶν, κολακευθείς, ὑπεκλήθη αἰωπηλῶς. Ἐπειτα, εἶδα πῶς δὲν χωνεύετε καθόλου τοὺς Ἀγγλους...

Νομιζῶ, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, ὅτι τὴν ἁμέραν εἴχασι ἔχασαν τὴν ἕλμην μας. Μπορεῖ ἀλλ' ἄς βγοῦμε πρῶτα ἐνὰ πέλραγο...

Ἐπιβίασθησαν, καὶ διὰ ταχείας κωπηλασίας ἀπεμακρύνθησαν. Κύριε, εἶπε τότε ὁ Λουδοβίκος Νοαρμῶν, μὰ τὴν ἀλήθεια, δὲν ἤξευρω πῶς νὰ σας εὐχαριστήσω...

οὐ Ἀγγλοὶ ἦσαν ἑτοιμοὶ νὰ τον καμακίσουν, καὶ ἔπλευσά ὁ λοταγῶς νὰ τον γλυτώσω...

Χμ! δὲν πηγαίνουμε καλὰ, ἐσυλλογίσθη ὁ μαρκήσιος. Δὲν με διέγραψαν ἀκόμη ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν μεταναστῶν...

Καὶ ἠρώτησε μεγαλοφῶνως: Δὲν μου λέτε, φίλε μου, ἀν δὲν εἶνε ἀδιακρισία νὰ σας ἐρωτήσω...

Ἐκλαμπρότατε, μοῦ φαίνεται ὅτι μπορῶ νὰ ἔχω ἐμπιστοσύνη σὲ σᾶς, πρῶτα-πρῶτα, γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ σας δείχνει τῆριον ἄνθρωπο...

Ἐπειτα, εἶδα πῶς δὲν χωνεύετε καθόλου τοὺς Ἀγγλους, καὶ αὐτὸ μοῦ ἀρέσει... Ἀκούστε λοιπὸν πῶς καὶ γιὰτὶ βρέθηκα μέσα ἐκεῖνο-κειτὸ σαποκάραβο...

Φαντάζεσθε πλέον τὴν συγκινητικὴν στιγμὴν τῆς συναντήσεως τοῦ Λουδοβίκου Νοαρμῶν μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του!

Κύριοι, κυρίες καὶ ὅλη ἡ συντροφία, εἶπε, με συγχωρεῖτε πολὺ που ἔλαβα τὸ θάρρος νὰ σας χαλάσω τὴν ἡσυχία...

Ἐπειτὰ εἶπε ὁ Φαρᾶς, εἶνε ὅτι τὸν ἐστεῖλεν ἐδῶ ἕνας ἱππότης Σαιν-Ροκαντέν;

— Ὅλος καὶ ὅλος, ἀρέντη μου! Ἐνας ἀψηλός, λιγνός, πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, καθὼς καὶ ὁ φίλος του...

— Ὅχι, ὄχι, φίλε μου, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος μεσιδιῶν, ἀλλὰ θὰ εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς νὰ τον γνωρίσω...

— Πῶς; εἰσθε λοιπὸν; — Ὁ μαρκήσιος Λουδοβίκος Νοαρμῶν

— Ἀ, με συγχωρεῖτε, Ἐκλαμπρότατε! εἶπεν ὁ Παπαφίγκος, ἐξῆλων μετὰ σεβασμοῦ τὸν σκουφὸν του...

Καὶ ὁ μαρκήσιος διηγήθη ἐν συντόμῳ τὰς περιπετείας του εἰς τὸν Πεζοναῦτην, ἔμαθε δὲ πορ' αὐτοῦ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τῆς νόμφης του...

Ἡ βαθυτάτη λύπη, τὴν ὅποιαν ἠσθάνθη, ἐμετριάσθη κάπως μετὰ τὴν ἰδέαν, ὅτι ὅλην τὴν τὴν ἀγάπην θὰ συνεχέντρωνε τώρα πλέον ἐπὶ τοῦ Ρογήρου...

Διαρκούσης τῆς συνομιλίας ταύτης, ἡ λέμβος ἔτρεχε ταχεῖα, καὶ μετ' ὀλίγον ἤραξε πλησίον τῶν γαλλικῶν προφυλακῶν...

Φαντάζεσθε πλέον τὴν συγκινητικὴν στιγμὴν τῆς συναντήσεως τοῦ Λουδοβίκου Νοαρμῶν μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του!

Κύριοι, κυρίες καὶ ὅλη ἡ συντροφία, εἶπε, με συγχωρεῖτε πολὺ που ἔλαβα τὸ θάρρος νὰ σας χαλάσω τὴν ἡσυχία...

— Δέγε, τί συμβαίνει; — Ἰδοῦ. Οἱ σκοποὶ μας ἔπιασαν ἕνα πολίτη, ποῦ ἤθελε νὰ ἐμβῇ κρυφὰ εἰς τὸ στρατόπεδο...

— Ὅπως με λένε μένα Παπαφίγκο, ἐκλαμπρότατε. Ἀλλὰ... Καὶ ὁ θεῖός του, νὰ μὴν εἶνε ὁ ἱππότης Σαιν-Ροκαντέν;

ἘΝΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

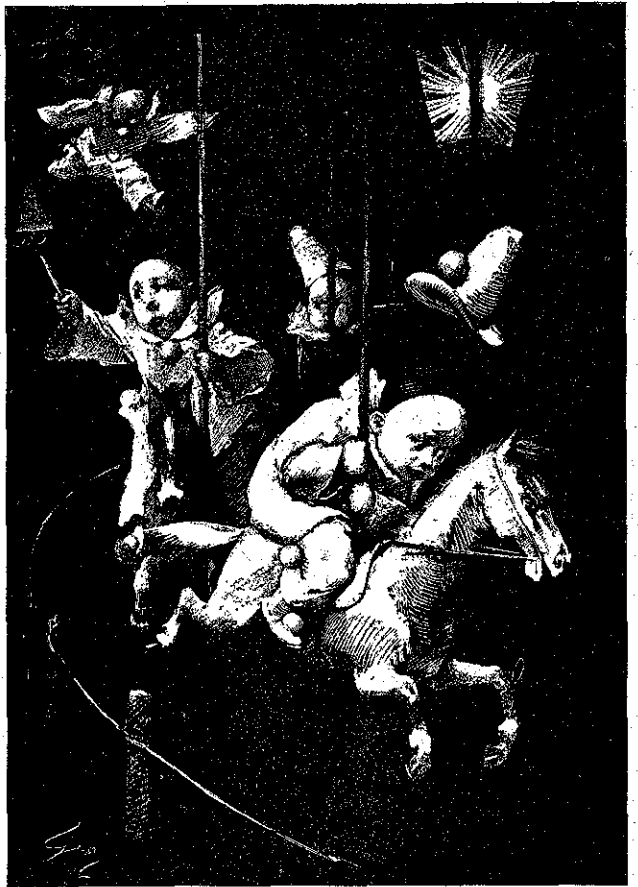
[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Z.

Τὴν ἄλλη φορὰ, — θυμᾶσθε; — ἀφήσαμεν τοὺς μικροὺς μας φίλους Φασουλάκην καὶ Μικὲν εἰς τὴν παράγκαν τοῦ Μπαμποῦλα...

Ἐφύγαν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐπήγαν πάρα πέρα. Ἐξάφνα τοῦ Μικὲ τοῦ ἤλθεν ἡ ἰδέα νὰ παιέη τοὺς κρίκους μετὰ τὰ ξύλινα ἀλογάκια.

Καβαλικεῦει λοιπὸν ἕνα εὖμορφο ἀλογάκι, κοκκινωπὸ βαθύ. Ὁ Φασουλάκης θὰ ἦταν εὐχαριστημένους, ἀν τὸν ἀφίναν μονάχα νὰ βλέπη Δὲν εἶνε πολὺ δυνατὸς 'στὴν ἱππασία τὴν φοβάται μάλλιστα.

Ἄλλὰ πρὶν προφθάσῃ νὰ πῇ «ὄχι!» σοῦ τον πιάνουν καὶ τον καθίζουν καβαλικεῦτὰ 'εἰς ἕνα ἄλλο ἀλογάκι κάτασπρο, ποῦ εἶχε μεγάλην ὄρεξι νὰ τρέξῃ.

Καὶ φεύγει... καὶ ἀρχίζει νὰ κἀμνῇ τὸν γῦρον τοῦ μικροῦ ἱπποδρομίου, πρῶτα σιγά-σιγά, ἔπειτα γρηγορώτερα, ἔπειτα μετὰ τὸ πρῶτον, ἔπειτα μετὰ γαλλόπ... ὦ, Θεέ μου! τί φοβερὸ γαλλόπ!

Ὁ Φασουλάκης πιάνεται μετὰ ὅλην τὴν δύναμι καὶ μετὰ τὰ δύο του χέρια, ἀπὸ τὸ σίδερο ποῦ εἶνε κρεμασμένο τὸ ἀλογάκι.

Ὁ Μικὲς ὁμως πιάνεται μονάχα μετὰ τὸ ἕνα χέρι καὶ μετὰ τὸ ἄλλο περνᾷ τοὺς κρίκους 'εἰς τὸ ξύλινο ραβδάκι πού του ἔχουν δῶση γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ.

Εἶνε πολὺ ἐπίδειξις 'εἰς αὐτὸ τὸ παιγνίδι ὁ Μικὲς. Σὲ ὅλα τὰ παιγνίδια εἶνε ἐπίδειξις. Μόνον ἀν τὸν βάλης νὰ διαβάσῃ καὶ νὰ γράψῃ, δὲν θὰ ξεύρη τί του γίνεται...

Τὴν γρήγορα ποῦ τρέχει τὸ ἀλογάκι τοῦ Μικὲ! Ἀλλὰ τί γρήγορα ποῦ τρέχει καὶ τὸ ἀσπρὸ ἀλογάκι! Μὰ δὲν θὰ σταματήσει λοιπὸν τελοσπάντων ποτέ;

Ἄλλὰ νὰ το! ἐσταμάτησε. Καταβιάζουν τὸ Φασουλάκη καὶ τὸν ἀφίουν... Τὰ πόδια τρέμουν τόσῳ πολὺ, ποῦ κινδυνεύει νὰ πέσῃ κάτω. Ὁ Μικὲς δίδει εἰς τὸν κύριον τοῦ ἱπποδρομίου δύο δεκάρες, ἀπὸ τὰ λεπτά τοῦ Φασουλάκη.

Πάλι ἐδιασκέδασε πολὺ αὐτὸς—καὶ μετὰ ξένα λεπτά μάλλιστα. Ὁ Φασουλάκης ὁμως δὲν ἐδιασκέδασε καθόλου, μὰ καθόλου! Νὰ ἰδοῦμε πῶς θὰ διασκέδασῃ πάρα κάτω... Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ὑπουργὸς τοῦ Ἀυτοκράτορος, ἐ δούξ... ὁ δούξ... τοῦ Τράτου, μοῦ φαίνεται. — Ὁ δούξ τοῦ Ὀτράντου, θέλει νὰ πῆς, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας;

— Ἀ, ναῖσκε! — Λοιπὸν; — Τὸν ἐπήγαν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον, καὶ ὁ λοχαγὸς Καστανιῆ εἶπε πῶς εἶνε ψεύτης καὶ κατεργάρης...

— Καὶ πῶς σου ἤλθε αὐτὴ ἡ ἰδέα; — Γιατί καὶ ὁ Ρενὼ ἔλεγε πῶς ἦταν ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν δούκα τοῦ... — Τοῦ Ὀτράντου.

— Μάλιστα. — Εἴμπορεῖ νὰ ἔχῃς δίκην... Ἀς πάμε νὰ εὐρωμε τὸν λοχαγὸν Καστανιῆ. Θέλετε νὰ ἔλθετε μαζί μας, θεῖέ μου;

Ὁ μαρκήσιος ἐδίσταζε. — Μὴ γιὰτί; ἠρώτησεν ὁ Ρογήρος. — Παιδί μου, δὲν ἤξευρω ἂν εἶνε φρόνιμον νὰ παρουσιασθῶ αὐτὴ τὴ στιγμὴν εἰς τὸ γαλλικὸν ἐπιτελεῖον...

— Θεῖέ μου, ἡ εὐλκρινεῖα καὶ ἡ παρρησία εἶνε τὸ καλλίτερον μέσον 'επιτετα, τώρα ὑποδέχονται καλὰ ὅλους τοὺς εὐγενεῖς, ποῦ παρουσιάζονται διὰ νὰ ζητήσουν ὀδῆαν ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Γαλίαν...

— Ἄφ' οὗ εἶνε εἰσακοπῶν, ἐμπρός! Διηρῶντο πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον, ὅταν συνήντησαν τὸν Παπαφίγκον. — Στὴν ὥρα σᾶς εὕρισκω, εἶπεν ὁ Πεζοναῦτης...

— Μπορεῖ' ἔξέρω κ' ἐγὼ τί ἄνεμος φυσεῖ 'εἰς τὴν θάλασσα τοῦ Στρατάρχου; Μόλις ἔφθασαν, ὁ Λουδοβίκος Νοαρμῶν, ὁ Ρογήρος καὶ ὁ Παπαφίγκος εἰσῆχθησαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ δουκὸς Βελλῶν.

Ὁ μικρὸς ἐπαρουσίασε πρῶτα τὸν θεῖόν του, ὁ δὲ μαρκήσιος, ἐν πάσῃ εὐλκρινεῖα, ἐδήλωσε τὴν ἰδιότητά του ὡς μετανάστου...

— Κύριε, ἀπήντησεν ὁ Στρατάρχης εὐγενῶς, ὁ Ἀυτοκράτωρ δὲν ἀνεχθῆν νὰ σας ἐνοχλήσουν διὰ τοῦτο. Εἴμπορῶ μάλλιστα νὰ σας διαβεβαιώσω, ὅτι, ἀν θέλετε νὰ ὑπηρετήσετε μαζί μας, ἡ Μεγαλειότης Του θὰ σας τοποθετήσῃ εἰς τὸ στράτευμα πολὺ εὐχαρίστως.

(Ἐπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΙΑΝΣ

Από ένα γλυκό φίλακι στέλλει ή διά πλάσις προς τους φίλους της: Κυματίζουσιν θαλάσσοι (πολύ μ' ευχαρίστησιν ή περιγραφή της έκδρομής από τους Χριστούδους δημοσιεύου πότε διωγώτερον, πότε περισσότερον...)

και δεν θα μου ξαναγράψης με μολύβι ή Αιγυραία Αθηνά είναι καλλίτερα, αλλά δεν έμαθα ακόμη αν έβγαρπηθή εντέλει... Πνευματικά ασκήσεις Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι τη 20 Σεπτεμβρίου...

458. Δεξιγράφος. Διά νλ έππευτη τάλογο ο βασιλεύς πλησιάζει, Κ' έξαρνα... 459. Στοιχειογράφος. Άρση με όπως είμαι, για να τρέφω τα χωριά... 460. Αίνιγμα. Οί άνθρωποι με βλέπουν σπάζει εις την ζωή των...

461. Βέλους. Καθέως οι άστερισκοί σχηματίζουν τόνωμα γνωστοτάτου αρχαίου στρατηγού. Είς την αιχμήν του βέλους αναγιγνώσκονται δύο θεότητες...

Α) ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ (Συνέχεια) (σελ. 268) — Αυτό κ' έγω έπιθυμώ δικακώς άλλως τε έχω υπηρέτηση και άλλοτε, ως σωματοφύλαξ του Βασιλέως... 462. Ακανόνιστον Αντικαθισταμένω των σταυρών και των άστερισκων δια γραμμάτων...

463. Πρόβλημα. Είσηλθέ τις εις Δημόσιον Κήπον και έκαψε πορτοκάλια. Ο φύλαξ τον είδε και του είπε: Δέν επιτρέπεται αυτό που έκαμες... 464-466. Άδρεία Παρορύματα. Πώς φύεται εν άσειδον πανόραμα; Πολλοί πύλοι της διαβάσεως γράφουν εις τοίχους... 467. Ακροστιχίς. Το αρχικόν γράμμα της πρώτης των ζητούμενων λέξεων, το δεύτερον της δευτέρας, το τρίτον της τρίτης και ούτω καθέξης...

468. Φωνηεντόλιπον. λλ-τ με-τ λγ-κ-λλ-τς-κκβς. 469. Γρίφος. Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ... ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ...

